

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 295/2025-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného FAKTOR Legal, s. r. o., Bárdošova 2/A, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. B2-2T/87/2012 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 29. januára 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom mestského súdu v napadnutom konaní v časti rozhodovania o premene jeho podmieneného odsúdenia. Navrhuje prikázať mestskému súdu konať bez zbytočných prieťahov, priznať mu primerané finančné zadosťučinenie 20 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a zo zistení ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľovi bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 2T/87/2012-131 z 15. januára 2013, právoplatným 2. októbra 2013, uložený trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, podmienene odložený so skúšobnou dobou v trvaní piatich rokov. Skúšobná doba mala uplynúť 3. októbra 2018. Okresnému súdu bola 19. júla 2016 doručená správa z priebehu probácie. Termíny verejného zasadnutia nariadené na 20. október 2016, 19. januára 2017, 28. marec 2017, 11. máj 2017 a 7. máj 2017 boli odročované

(napokon na neurčito) z dôvodu nedostavenia sa sťažovateľa, ktorý svoju neúčast' riadne neospravedlnil. Okresný súd následne vydal na osobu sťažovateľa príkaz na zatknutie, medzinárodný zatýkací rozkaz a európsky zatýkací rozkaz. Zmena rozhodujúcich okolností, pre ktoré bolo možné rozhodnúť aj v neprítomnosti sťažovateľa, nastala podľa mestského súdu 6. augusta 2024. O tom, že sa sťažovateľ osvedčil, mestský súd rozhodol uznesením z 18. marca 2025, ktoré nadobudlo právoplatnosť 5. apríla 2025.

II

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ namieta dĺžku rozhodovania o premene podmieneného odsúdenia, ktoré v čase podania ústavnej sťažnosti trvalo osem rokov. Predmet konania nie je právne ani skutkovo zložitý. Podľa názoru sťažovateľa jeho neúčast' na verejných zasadnutiach nebránila súdu rozhodnúť aj v jeho neprítomnosti podľa § 293 ods. 5 Trestného poriadku už 19. januára 2017. Súd svojím postupom udržiava sťažovateľa v stave právnej neistoty spôsobenom nevedomosťou, či nastane alebo nenastane výkon trestu odňatia slobody. Zároveň je nepriaznivo ovplyvňovaný zatykačmi, ktoré boli v priebehu konania vydávané na jeho osobu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa, ktorej predmetom je námietka porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v časti napadnutého konania, ktorá trvá osem rokov, predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Podľa čl. 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

6. Podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku ak je dôvodný predpoklad, že došlo k priet'ahom v príprave prejednaní veci súdom, v určení termínu konania a rozhodnutia alebo k priet'ahom vo vyhotovovaní súdneho rozhodnutia, ktorákôľvek zo strán môže podať prostredníctvom tohto súdu sťažnosť pre nečinnosť na nadriadenom súde, aby určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu; ak sa nepostupuje podľa odseku 4, súd musí bez meškania

túto sťažnosť pre nečinnosť zaslať spolu so spisom a svojím stanoviskom a so stanoviskom predsedu súdu nadriadenému súdu. Ďalší postup podľa odsekov 4 a 5 tohto ustanovenia predpokladá zjednanie nápravy, teda odstránenie stavu právnej neistoty strany buď aktuálne konajúcim súdom, alebo nadriadeným súdom, ktorý ak zistí prietahy, určí primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu.

7. Ústavný súd už opakovane judikoval, že sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku možno považovať v zmysle § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde za účinný právny prostriedok, ktorý zákon sťažovateľom na ochranu ich základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorého použitie sú sťažovatelia oprávnení podľa osobitného predpisu – Trestného poriadku (IV. ÚS 113/2012, II. ÚS 531/2017, III. ÚS 263/2021, I. ÚS 264/2022, II. ÚS 513/2022). Obdobný názor vo vzťahu k porovnateľnej právnej úprave § 91 rakúskeho Gerichtsorganisationsgesetz (zákon o organizácii súdov) zaujal aj Európsky súd pre ľudské práva (pozri rozsudok vo veci Holzinger proti Rakúsku z 30. 1. 2001, sťažnosť č. 23459/94, bod 16 a nasl.) (I. ÚS 185/2022).

8. Na požiadavke vyčerpania tohto účinného právneho prostriedku ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy aj v konaní o podmieněčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, teda pri rozhodovaní vo vykonávacom konaní, ktoré je súčasťou trestného konania, ústavný súd zotrval napr. v konaní vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 185/2022, I. ÚS 590/2024.

9. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti ani len netvrdí (teda ani nepreukazuje), že podal sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku pre nečinnosť mestského súdu v napadnutom konaní, t. j. nevyužil účinný právny prostriedok ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čo zakladá dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti z dôvodu jej neprípustnosti [§ 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde].

10. Ústavný súd pripomína, že v konaní o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieněčného odsúdenia sa nerozhoduje o trestnom obvinení sťažovateľa v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru (teda o vine a treste), tento článok dohovoru nie je na dané vykonávacie konanie aplikovateľný *ratione materiae*. Vo všeobecnosti možno uviesť, že pôsobnosť (aplikovateľnosť) čl. 6 dohovoru zásadne nepresahuje okamih konečného, právoplatného rozhodnutia o vine a treste. Nevzťahuje sa teda ani na vykonávacie konania a mnohé rozhodnutia v ňom urobené (konanie o návrhu na podmieněčné prepustenie, nariadenie výkonu podmieněčne odloženého trestu, zaradenie odsúdeného do určitej kategórie alebo do určitého ústavu, konanie o milosti atď.) (porov. I. ÚS 514/2020). Uvedené zakladá dôvod na odmietnutie tejto časti ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenej.

11. Sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti navrhuje vysloviť aj porušenie svojho práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čo však nie je premietnuté v jej odôvodnení. Absencia argumentácie vzťahujúcej sa na namietané porušenie tohto práva predstavuje dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

12. Pretože ústavná sťažnosť sťažovateľa bola ako celok odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa jeho ďalšími požiadavkami uvedenými v petite ústavnej sťažnosti, rozhodovanie

o ktorých je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 7. mája 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu